

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.

Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**

Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

www.facebook.com/magyarnaplo

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti

a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága

(1080 Bp., Orczy tér 1.)

Előfizethető valamennyi postán,

a kézbesítőknél, e-mailen

(hirlap@posta.hu), faxon (303-3440)

Egy évre 7500 Ft, fél évre 3900 Ft.

További információ: 06-80-444-444

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

A folyóirat megrendelhető

szerkesztőségünkben is:

• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.

• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**

• telefonon: **06-1-413-6672**

• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

A természet konnektora

Farsang idején a jókedvről kellene beszélni. Hajdan, amikor az év túlfordult legsötétebb napján, december 21-én, és minden nap egy hajszállal hosszabbnak mutatkozott, az emberekben felébredt a remény: tudták, hogy lassan véget ér a hideg és a sötétség hatalma, véget érnek azok a szigorú hónapok, amelyekben nem nő a fű, nem nyílik a virág, nem érik mag, nem terem gyümölcs. És minden nappal közelebb jön, elérhetőbb és megélhetőbb a tavasz, amikor majd mindenen megújulnak. Az eleven tavasznak a halott tél fölött aratott örök győzelme az élet győzelmét jelentette, ennek örültek, ezt ünnepelték a régiek. Tudták, persze hogy tudták, hogy emberi erő soha nem volna képes kikényszeríteni ezt a győzelmet: az öröm oka az volt, hogy úgy van megalkotva a Világmindenség, hogy az élet mindig győzedelmeskedjék a halál fölött. Az élet kedvéért jött létre a Teremtés, a világ az örök megújulás jegyében áll, mert a Teremtő és a Teremtés jó.

Elgondolkodom azon, vajon ma miért nem érzek, miért nem érzünk a közös öröme ilyen ellenállhatatlan belső indítást farsang idején sem? Pedig ma is tudjuk, hogy: „Január, február, jön a nyár.”

Talán azért nem, mert a mai, nagyrészt városban lakó emberiség már nem érzékeli, hogy a sorsát olyan döntő módon meghatározná az évszakok fordulása, mint korábban a földdel és a földből élőkét. Mintha ma sokkal jobban függnénk a magunk alkotta világtól, az emberi társadalomtól, mint a régi emberek. És a magunk alkotta világban az évszakokat is mintha magunk alkotnánk: ha jól megy a dolgunk, van állásunk, pénzünk, családkunk, egészségünk, akkor télen is felkeressük a Földnek azokat a pontjait, amelyeken épp tavasz vagy nyár van. Ha nincs, akkor szűkölködünk és búsulunk, akkor is, ha farsang van, akkor is, ha nyár van.

Valóban így van, de ez mégis csak a felszín: távolabb kerültünk a természettől, és sok emeletes, biztos építésű, fűtött városainkban a megszott körülmények között nem tör ránk olyan elemi erővel, mint ahogy azt a védtelen, kis településeken vagy egyenest a erdőben, pusztákon élők megtapasztalták és megtapasztalják. De azt is tudjuk, tapasztaljuk, hogy időnként a legmodernebb városokat is eléri és letarolják a nagy természeti kataklizmák, és ráébresztik a világot, hogy létfeltételeinket ma is a természeti körülmények biztosítják. Ha mesterséges fénykoszorúkkal elárasztott mindennapjainkban nem is érezzük eléggé, milyen fontosak számunkra, mennyire függünk tőlük, a rendkívüli események rádöbbenenek technikai civilizációnk esendőségére. Hogy minden biztonságunknak és kényelmünknek vége van például, ha valaki vagy valami lekapcsolja a villanyt, vagy elzárja a gázcsapot.

Ha szinte csak becsomagolva, feldolgozva, mintegy az ipar, a kereskedelem, az emberi ügyesség és leleményesség eredményeként jutunk is mindennapi táplálékainkhoz, azért azokat ma is a föld gyümölcseiként, a természet ajándékaiként kell, hogy tiszteljük. A forrásuk ma is az ember által ugyan alaposan átalakított, rafináltan kiuzsorázott természet, amely nélkül azonban civilizációnk fenn nem maradhatna. Ha egy technikai képpel akarnánk kifejezni mai világunk sok áttételen átmenő, de alapvető természetfüggőségét, azt mondhatnánk, hogy az elektromos vezetékek végcsatlakozóját az ember a természet konnektorába dugja, mert csak onnan nyerheti a minden technikai eszközhöz, gépcsodájához nélkülözhetetlen energiákat.

Ha ezt jól végiggondoljuk, mégiscsak volna okunk a közös farsangi öröme, hogy ismét megújul a természet, a halott tél fölött győzelmet arat az eleven élet.

Mezey Katalin

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: Oláh János

E-mail: olahjanos@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

A szerkesztőség tagjai:

Csontos János

(felelős szerkesztő, vers, Nyitott Műhely)
E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Bíró Gergely

(olvasószerkesztő, próza)
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Cech Vilmosné (gazdasági ügyintéző)

Csender Levente (szerkesztő)

E-mail: csenderlevente@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-9580

Gilányi Magdolna (szerkesztő)

E-mail: gilanyi.magdolna@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-8147

Molnár Csenge-Hajna (tördelőszerkesztő)

Réger Ádám (Lőtér, szerkesztő)

E-mail: regeradam@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Szalai Judit (szerkesztő)

E-mail: szalaijudit@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-7962

Szentmártoni Anikó

(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)
E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Zsiga Kristóf (könyvkiadás)

E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Borító: Oláh Mátyás László

A címlapon: **Papp-Für János**
(**Oláh Gergely Máté** felvétele)

Meg nem rendelt kéziratot nem örzünk meg
és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett,
válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk.
Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Mezey Katalin: *A természet konnektora* 1

SZEMHATÁR

Barabás Zoltán: <i>Szolgaként profétálom néktek</i>	3
<i>Bartók és a hazaút utópiája; Felmentés nélkül</i>	4
Oláh János: <i>Közel</i>	5
Oláh János: <i>A Közel című regény születése és utóélete</i>	10
Hegedűs Imre János: <i>A száműzetés apoteózisa</i>	14
Leonyid Volodarszkij: <i>Fényfürdő</i> (Marosi Lajos fordítása)	17
Salamon Konrád: <i>Az újkori magyar történelem zsákutcái</i>	21
Oberczián Géza: <i>Szabadság, szerelem</i>	25
Serfőző Simon: <i>Vissza; Teremjen</i>	26
<i>Hová hányódtak?</i>	27
Sigmond István: <i>A tavirózsák mellől jelentem</i>	28
Oláh András: <i>örök tizenhat éves – P. N. emlékének; más szemével</i>	31
Csik Mónika: <i>A tarolás</i>	32
Faludi Ádám: <i>szabad európa</i>	35
<i>zsákvárosi merengő</i>	36
Bíró-Balogh Tamás: <i>Pár szó a Tiszatájáról és Ilia Mihályról</i>	37
Türjei Zoltán: <i>Nyomodban; Nem tudom; Kirakós játék</i>	39
Petrik Béla: <i>A lakiteleki találkozó</i>	40
Deák-Sárosi László: <i>Szindbád „kora”, ahogyan még nem láttuk</i>	44
Oláh Katalin: <i>Énekek éneke (Kun Éva munkáiról)</i>	52
Papp-Für János: <i>egy búcsúzás margójára</i>	55
<i>egyszer ott; sehol; végleges</i>	56

NYITOTT MŰHELY

Csontos János: <i>A Kései siratótól a Bar-talkig</i> (<i>Papp-Für János a gyermekkori bánatokról és a felnőttkori</i> <i>örömökről</i>)	57
---	----

LŐTÉR

Türjei Zoltán: <i>Kétszer fél ladikból – állandó tekintettel J. S. Bachra</i> <i>és Dante Alighierire – (Tőzsér Árpád: Félnóta)</i>	62
Benedikty Tamás: <i>Téli bőröndök</i> (<i>Bucz Hunor: Pattogzik a szó zománca</i>)	64
Sebők Melinda: <i>A sorsközösség vállalása</i> (<i>Bakonyi István: Serfőző Simon</i>)	66

SZERZŐINK	68
------------------------	----

Számunkat Kun Éva munkáival illusztráltuk.

Fájdalommal tudatjuk, hogy folyóiratunk szerzője, **Sigmond István** író, műfordító, a Helikon irodalmi folyóirat főmunkatársa életének 78. évében elhunyt. Sigmond István 1936. július 31-én született Tordán, a kolozsvári Bolyai Egyetem jogi karán végzett 1959-ben. 1973 és 1990 között a Kolozs megyei kulturális bizottság színházi szakfelügyelője, közben 1980-tól 1983-ig a Kolozsvári Állami Magyar Opera művészeti igazgatója, 1990 óta a Helikon felelős titkára, majd főmunkatársa volt. 1969 óta számos novelláskötete és regénye jelent meg. Legutóbbi prózákötete 2013-ban, *Egy ateista tanácsa: higgyetek Istenben!* címmel látott napvilágot. Sigmond István a Romániai Írók Szövetsége (1972), a Magyar Írószövetség (1990) és a Magyar Művészeti Akadémia (2005) tagja volt.